

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 4. júna 2014 v trestnej veci obžalovaného **M. U. pre trestný čin vraždy** podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. mája 2014, sp. zn. 3T 9/2005, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. U. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 7. mája 2014, sp. zn. 3T 9/2005, podľa § 32 ods. 3 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že sudcovia senátu 3 To Krajského súdu Banská Bystrica JUDr. Alojz Palaj, JUDr. Jozef Ryant a JUDr. Peter Chovanko nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veci obžalovaného M. U., vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 3T 9/2005.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť obžalovaný M. U..

V jej písomnom odôvodnení uviedol, že predseda senátu JUDr. Alojz Palaj a sudca JUDr. Jozef Ryant rozhodovali v predmetnej trestnej veci aj v pôvodnom konaní pred povolením obnovy konania, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere štrnásť rokov a viackrát porušili jeho ľudské práva a právo na obhajobu. Navyše mu obhajca JUDr. M. B. povedal, že títo dvaja sudcovia svoje rozhodnutie nebudú meniť a znovu mu idú uložiť rovnaký trest.

Z týchto dôvodov zotrval na tom, aby menovaní sudcovia boli z prejednávania jeho trestnej veci vylúčení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti obvineného M. U. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému môže sťažovateľ podať sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť obvineného M. U. nie je dôvodná.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú o tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Z písomných vyjadrení predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja, sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Petra Chovanka vyplýva, že okrem toho, že vec prejednávali v pôvodnom konaní (JUDr. Alojz Palaj a JUDr. Jozef Ryant) žiaden pomer k posudzovanej veci ani k obžalovanému nemajú a nie sú im známe žiadne skutočnosti, pre ktoré by mali byť z jej prejednania a rozhodnutia vylúčení (č. l. 1008).

Z ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že dôvody na vznik pochybností uvedených v tomto ustanovení sú uvedené taxatívne a nie príkladmo. Spočívajú v okolnostiach, ktoré charakterizujú pomer úradnej osoby k prejednávanej veci alebo pomer úradnej osoby k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, prípadne k ich obhajcom alebo splnomocnencom alebo k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Z obsahu sťažnosti obžalovaného vyplýva, že túto odôvodnil výškou trestu, ktorý mu bol v pôvodnom konaní uložený, údajným oznámením jeho obhajcu o stanovisku dvoch pôvodných členov senátu k tomuto trestu a porušením jeho ľudských práv a práva na obhajobu.

Najvyšší súd k sťažnostným námietkam obžalovaného uvádza, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. februára 2014, sp. zn. 2Ntok 2/2013, v bode I. bola povolená obnova konania (o ktorej rozhodol senát krajského súdu v súlade s ustanovením § 397 ods. 2 Tr. por.), ktorej dôvodom však bol výlučne len nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011, uverejnený v Zbierke zákonov 21. decembra 2012 pod č. 428/2012 Z. z., ktorým rozhodol, že druhá časť prvej vety ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. za bodkočiarkou (súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej sadzby k trestu odňatia slobody) nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (tzv. asperačná zásada). Iné skutočnosti subjektívnej povahy napadnuté sťažnostnými námietkami obžalovaného teda dôvodom postupu krajského súdu neboli. Navyše je potrebné zdôrazniť, že bez splnenia zákonných podmienok nie je možné vec odňať zákonnému sudcovi a je právom obžalovaného podať proti rozhodnutiu prvostupňového súdu riadny opravný prostriedok, na podklade ktorého po splnení zákonných podmienok je povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo tak, ako sa to napokon stalo aj v pôvodnom konaní. V tomto na podklade odvolania obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. apríla 2006, sp. zn. 3T 9/2005. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 24. januára 2007, sp. zn. 1 To 84/2006, rozhodol tak, že podľa § 256 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade týchto zistení dospel k záveru, že okrem tvrdenia obžalovaného obsiahnutého v jeho sťažnostných námietkach v posudzovanom prípade neboli preukázané žiadne konkrétne skutočnosti svedčiace pre záver o možných pochybnostiach z hľadiska subjektívnej alebo objektívnej zaujatosti predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Petra Chovanka.

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že sa zaoberal aj ustanovením § 31 ods. 4 Tr. por., z ktorého vyplýva, že námietku zaujatosti je strana povinná vzniesť bez meškania, len čo sa dozvedela o dôvodoch vylúčenia. V posudzovanej veci obžalovaný vzniesol námietku zaujatosti 16. apríla a 24. apríla 2014, hoci o zložení senátu vedel už 9. apríla 2014, teda sú pochybnosti o tom, či námietka zaujatosti bola vznesená „bezodkladne“ v zmysle uvedeného ustanovenia. Vzhľadom na to,

že odvolací súd nemal dostatok podkladov pre nepochybný záver o tejto skutočnosti, preskúmal napadnuté uznesenie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. júna 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová